

St. prp. nr. 65. (1939)

Om godkjenning av en overenskomst mellom Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant.

Tilrøding fra Utenriksdepartementet 24 mars 1939 godkjent ved kongelig resolusjon samme dag.

(Foredratt av utenriksminister Halvdan Koht.)

Ved lover nr. 2 og 3 av 14 juni 1935 ble henholdsvis § 35 og § 29 i landsskatteloven og byskatteloven endret således, at Kongeriket med Stortingets samtykke ved overenskomst med fremmed stats regjering under forbehold av gjensidighet kan innrømme sådan lempning i beskatning av formue og inntekt, at dobbeltbeskatning helt eller delvis unngås.

Aksjeselskapet Borregaard reiste i juni 1935 spørsmålet om en overenskomst kunne bli avsluttet først og fremst med Storbritannia og Nord-Irland med henblikk på å unngå dobbeltbeskatning av inntekt ved salg gjennom representant. Noen tid etter tok også Norges Industriforbund spørsmålet opp i en skrivelse til Finansdepartementet. Utenriksdepartementet tok da saken opp med Finansdepartementet, og etter en del korrespondanse mellom de to departementer ble det utvirket kgl. resolusjon om fullmakt for Norges sendemann i London til å underskrive en avtale med Storbritannia om dette emne. I sitt foredrag — av 10 mars 1936 — uttalte Utenriksdepartementet bl. a.:

«I september 1931 henvendte det norske handelskammer i London sig til legasjonen der og henstillet at de norske myndigheter vilde søke inngått en avtale mellom Norge og Storbritannia til undgåelse av dobbeltbeskatning, i likhet med den avtale som den 6 juli s. å. var blitt sluttet mellom Storbritannia og Sverige.»

Den gjensidige hovedbestemmelse i den svensk-britiske avtale lyder som følger:

«De inntekter eller den fortjeneste som denne artikkel omfatter, er sådanne inntekter eller sådan fortjeneste, som enten direkte eller

indirekte fremkommer gjennom et agentur i Forente Kongerike for en person som er bosatt i Sverige, men ikke i Det Forente Kongerike, med undtagelse av inntekter og fortjeneste som enten

1. fremkommer gjennom salg av varer fra lager i Det Forente Kongerike, eller
2. direkte eller indirekte stammer fra en filial eller forretningskontor i Det Forente Kongerike, eller fra et agentur i Det Forente Kongerike hvor agenten har og vanligvis utøver en almindelig fullmakt til å forhandle om og avslutte kontrakter.»

Saken ble forelagt Finans- og Tolldepartementet, som i skrivelse av 30 september s. å. bl. a. uttalte, at der ennå ikke var innkommet bestemmelser i de norske skattelover som ga regjeringen adgang til å oppta forhandlinger med fremmede stater til undgåelse av dobbeltbeskatning, og at man derfor antok at tiden ennå ikke var inne til å rette en henvendelse til de britiske myndigheter om opptagelse av forhandlinger som anmodet av handelskammeret.

I 1933 ble Utenriksdepartementet av A/S Borregaard meddelt, at firmaets salgsrepresentant i Storbritannia måtte erlegge skatt av sin omsetning der. Denne skatt ble beregnet av bruttoomsetningen, således at der ble fiksert en bestemt prosentdel av bruttoomsetningen, på det tidspunkt 1½ pst., hvilket svarte til ca. 25 pst. inntektsskatt. Samtidig ble det av Borregaard meddelt, at firmaets svenske fabrikker tidligere hadde betalt denne skatt, men at de var blitt fritatt for skatten etter at avtalen mellom Sverige og Storbritannia av 6 juli 1931 var trådt i kraft. Det

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

skattebeløp det årlig dreiet sig om for Borregaards representasjon i Storbritannia opplystes å være ca. 1 000 £.

Finans- og Tolldepartementet har fortsatt å arbeide med saken og ved lover av 14 juni 1935, nr. 2 og 3, har skattelovene for landet og byene, henholdsvis deres §§ 35 og 29, fått sådan lidelydende tilføyelse:

«Under forbehold av gjensidighet kan Kongen med Stortingets samtykke ved overenskomst med fremmed stats regjering innrømme sådan lempning i beskatning av formue og inntekt efter nærværende lov, at dobbeltbeskatning helt eller delvis undgås.»

I skrivelse av 25 juli 1935 har Borregaard meddelt bl. a. følgende:

«Vårt selskap rammes på flere måter av den dobbeltbeskatning som Stortingets beslutning gir adgang til å opheve.

1. Foruten å beskattes i Norge av fortjenesten på salget av cellulose og papir, produsert ved fabrikkene i Sarpsborg, beskattes vi dessuten i England for vår omsetning der av disse varer («The Merchanting Profit Tax»).

Som det Kgl. Utenriksdepartement sikkert vil kjenne til er det under 6 juli 1931 avsluttet en overenskomst mellom den engelske og den svenske regjering om fritagelse for inntektskatt på fortjeneste som skriver sig fra et agentur i de to land.

Vi tør henstille til det Kgl. Utenriksdepartement å foranledige, at det snarest blir istandbragt en gjensidighetsavtale mellom Norge og England vesentlig i overensstemmelse med den svenske og engelske avtale.

Under våre samtaler med legasjonen i London om disse spørsmål og under senere drøftelser med det Kgl. Finans- og Tolldepartement har det vært fremhevet at en avtale mellom Norge og England overensstemmende med den svensk-engelske avtale allikevel ikke vilde bevirke fritagelse for skatt på inntekten av omsetningen gjennom vårt agentur i London.

Den svenske traktat fastsetter nemlig at skattefritagelse betinges av at omsetningen ikke foregår «directly or indirectly through any branch or management in United Kingdom».

Forholdet med hensyn til norske selskapers skatteplikt i England skulde jo bli det samme som for de svenske selskapers skatteplikt under den nuværende traktat mellom England og Sverige, og det er et faktum, at det har lyktes oss å opnå skattefritagelse i England for omsetningen av produkter fra våre svenske datterselskaper, A/B Edsvalla Bruk og A/B Mölnbacka, Trysil. Denne skattefritagelse har nettop sin hjemmel i den svensk-engelske traktat.

Vi henstiller derfor til det Kgl. Utenriksdepartement å foranledige at en avtale som nevnt snarest blir opprettet mellom Norge og England. Man vil derved gi oss det legale grunnlag for å søke opnådd skattefritagelse i England, også for omsetningen av varer fra våre norske fabrikker. Vi tviler da ikke på at så snart vi har denne avtale å støtte oss til, vil det også faktisk lyktes oss å opnå sådan skattefritagelse.»

Videre har Norges Industriforbund i skrivelse 13 august s. å. til Finansdepartementet under henvisning til de ovennevnte lovendringer, henstillet at der blev innledet forhandlinger bl. a. med Storbritannia om inngåelse av en avtale til unngåelse av dobbeltbeskatning. Industriforbundets henvendelse er særlig foranlediget ved en henvendelse fra A/S Union, som også har salgsagentur i Storbritannia.

Finansdepartementet har i skrivelse til Utenriksdepartementet av 20 februar 1936 meddelt at det har funnet å burde anbefale at det søkes istandbrakt en overenskomst med Storbritannia til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekter på agenturer. Finansdepartementet har antatt at avtalen bør søkes utformet overensstemmende med den svensk-britiske overenskomst, og har overveiet hvorvidt og i hvilken utstrekning en avtale som denne kunde tenkes å ville gjøre inngrep i norsk beskatningsrett etter gjeldende skattelovgivning. Det uttaler i denne forbindelse, at det fra norsk side vil være grunn til under forhandlingene å være oppmerksom på at en utlending som avsetter varer fra lager (herunder frilager) her i landet gjennom herboende representant etter gjeldende skattelovgivning vil være skattepliktig av sin inntekt herav, uansett om utlendingen disponerer noe lagerlokale her i landet. Hvis det kan tenkes å herske tvil om at det med uttrykket «stock» i den svensk-britiske avtales art. 1 og 2 punkt (1) kan forstås noe annet enn selve varebeholdningen, bør det derfor fra norsk side søkes tatt et forbehold om at det med uttrykket «stock» skal forstås lager i betydningen varebeholdning og ikke i betydningen varelokale tilhørende vedkommende utenlandske firma.

Videre har Finansdepartementet henledet oppmerksomheten på at det undertiden muligens kan stille seg tvilsomt hvad der skal forstås ved et agentur eller ved inntekter som tilflyter noen gjennom et agentur. Hvis det i forbindelse med et utenlandsk innkjøpsagentur her i landet av utlending ved herboende representant innen riket drives virksomhet som ikke direkte faller inn under innkjøpsvirksomheten, som f. eks. tilvirkning, vil inntekt av sådan virksomhet etter gjeldende skattelovgivning kunne beskattes på utlendingens hånd.» —

I henhold hertil ble det ved kgl. resolusjon av 10 mars 1936 gitt Norges sendemann i London fullmakt til på Norges vegne å underskrive en avtale mellom Norge og Storbritannia om gjensidige fritagelse for inntektsskatt på inntekter og fortjeneste oppstått gjennom

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

et agentur, i det vesentlige i overensstemmelse med den svensk-britiske avtale av 6 juli 1931.

Det kan i denne forbindelse merkes at det ikke ville være mulig å få istandbrakt en overenskomst med Storbritannia til unngåelse av dobbeltbeskatning av inntekt (og formue) i sin alminnelighet. Britisk lovgivning gir nemlig ikke adgang til å inngå generelle avtaler av denne art med fremmede land, men inneholder bare hjemmel for å inngå avtaler til forebyggelse av dobbeltbeskatning av inntekt ved salg gjennom «agent».

Overensstemmende med den gitte bemyndigelse innledet legasjonen i London mars 1936 forhandlinger med de britiske myndigheter om en overenskomst. Først 21 desember 1938 lyktes det å få en overenskomst undertegnet. Når det varte såvidt lenge før et endelig resultat ble oppnådd, skyldes dette bl. a. at de britiske myndigheter sterkt insisterte på at også innkjøpskontorer som britiske firmaer hadde i Norge, måtte komme inn under skattefritagelsen. Dette fant vedkommende norske myndigheter ikke å kunne godta, og den overenskomst som er inngått unntar da heller ikke sådan virksomhet fra beskatning.

Overenskomsten består av følgende akter, som følger som bilag:

1. Overenskomst av 21 desember 1938 om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfeller av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant.
2. Note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London, datert 21 desember 1938, angående fritagelse for beskatning i Det Forente Kongerike av inntekt som oppstår ved salg av norske varer fra lager i Det Forente Kongerike (inntatt som bilag til overenskomsten).
3. Konfidentiell note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London av 21 desember, inneholdende en forklaring av betydningen av visse britiske skattebestemmelser.
4. Note fra den norske sendemann i London av 21 desember 1938 til den britiske utenriksminister, inneholdende erkjennelse for mottagelsen av den under 3 nevnte note.
5. Note fra den norske sendemann i London av 21 desember 1938 til den britiske utenriksminister, inneholdende erklæring om at inntekt og fortjeneste som omfattes av overenskomsten ikke vil bli gjenstand for annen beskatning i Norge enn den som omhandles i overenskomsten.
6. Note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London av 21 desember 1938, inneholdende erkjennelse for mottagelsen av den under 5 nevnte note.

Til nærmere forklaring av de akter som knytter seg til selve overenskomsten skal Utenriksdepartementet bemerke:

Etter britiske skattebestemmelser er det ikke blitt krevet skatt av fortjeneste som oppstod ved salg av eksempelvis norske varer, som gjennom representant ble solgt fra lager i Storbritannia og Nord-Irland, når varene ble lagret for å lette leveringen og ikke for å fremvise. Ved overenskomstens artikkel 3 påtar den norske Regjering seg plikt til å innrømme lignende skattefritagelse for britiske firmaer. Da det ikke skjer noen endring i den britiske skattelovgivning på dette område, har man på britisk hold foretrukket å avgi en særskilt erklæring om britisk skattelovgivnings regler herom, fremfor i selve overenskomsten å forplikte den britiske regjering. Erklæring herom er gitt i den ovenfor under 2) nevnte note, og den norske forpliktelse til å innrømme skattefritagelse er som det fremgår av artikkel 3 gjort avhengig av at britisk skattelovgivning på dette punkt ikke blir endret.

Finansdepartementet har i skrivelse av 9 juli 1937 uttalt ønske om at det samtidig med overenskomstens inngåelse fra britisk side ble gitt uttrykk for hvordan visse sentrale britiske skattebestemmelser blir praktisert. Vedkommende britiske myndigheter anså seg ikke å være i stand til offentlig å kunne gi noen autentisk fortolkning av sine skattebestemmelser, men gikk med på at en konfidentiell uttalelse kunne bli avgitt til fortrolig bruk for de norske myndigheter. Fra norsk side tok man det forbehold at den konfidentielle uttalelse kunne bli meddelt interesserte norske næringsorganisasjoner m. v., og dette ble akseptert fra britisk side. Den konfidentielle britiske uttalelse er nevnt ovenfor som bilag 3, og bilag 4 er den norske note, hvorved den konfidentielle uttalelse erkjennes mottatt.

Av hensyn til den britiske notes konfidentielle natur har Utenriksdepartementet funnet at tilrådingen bør behandles som hemmelig.

Da forhandlingene nærmet seg sin avslutning, reiste den britiske forhandler spørsmålet om overenskomsten sikret vedkommende firmaer sikkerhet mot særskatter som eksempelvis «National Defense Contribution». Det ble dokumentert at denne skatt i Storbritannia, under forutsetning av gjensidighet, ikke ville bli lagt på inntekt som kom inn under overenskomsten, og det ble uttalt ønske om at en erklæring måtte bli avgitt fra norsk side om at formue og inntekt som etter overenskomsten var fritatt for beskatning i Norge, heller ikke var gjenstand for beskatning i former som ikke henhørte under avtalen. Erklæring

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

herom ble avgitt fra norsk side ved den som bilag 5 nevnte note; bilag 6 er den britiske regjerings svarnote, inneholdende erkjennelse for erklæringens mottagelse.

Angående den inngåtte overenskomsts innhold i sin alminnelighet skal Utenriksdepartementet bemerke:

Overenskomstens formål er å sikre mot dobbeltbeskatning hvor det gjelder inntekt eller fortjeneste som oppstår ved salgsvirksomhet gjennom representant i utlandet. Det er altså normalt den inntekt som oppstår for norske eksportører ved salg gjennom representant i Det Forente Kongerike, som fritas for britisk beskatning, og det er den inntekt som oppstår for britiske eksportører ved salg gjennom representant i Norge, som fritas for norsk beskatning. Overenskomsten gjelder som foran forklart bare salgsvirksomhet — ikke for eksempel forsikringsselskapers virksomhet og heller ikke virksomhet som knytter seg til innkjøpskontorer. Det hadde opprinnelig vært tanken å søke overenskomsten utformet overensstemmende med den svensk-britiske overenskomst av 6 juli 1931, som er av noe mer omfattende innhold. Den har etter sin ordlyd anvendelse på inntekt som hithører fra virksomhet gjennom agentur i det annet land, uten noen begrensning med hensyn til virksomhetens art. Da utenlandsk forsikringsvirksomhet som drives i Norge gjennom herboende representant, skattlegges her i landet uansett om representanten benytter seg av sin fullmakt til selvstendig å slutte forsikringsavtaler, fant en fra norsk side å burde ta forbehold om at avtalen i tilfelle ikke skulle gjøre noen innskrenkning i adgangen til å skattlegge slik virksomhet. Da det var avvikelser mellom de norske og de britiske skattebestemmelser på dette punkt, ledet dette forbehold fra norsk side til at det fra britisk side ble tatt opp spørsmål om å begrense avtalen til å gjelde bare salgsvirksomhet gjennom agentur. Finansdepartementet uttalte i en skrivelse av 12 november 1936 at det ikke ville ha noe å innvende mot en slik begrensning. Resultatet er da blitt at overenskomsten som nevnt bare er kommet til å gjelde salgsvirksomhet gjennom agentur. Det tilføyes at overenskomsten ikke berører den tidligere eksisterende overenskomst av 18 desember 1924 om gjensidig fritagelse for beskatning av skibsfarten. Med hensyn til innrømmelser skaper overenskomsten og de akter som knytter seg til denne full gjensidighet. Når det ved overenskomstens artikkel 2 (2) fra norsk side gis tilsagn om fritagelse for formuesbeskatning uten at artikkel 1 inneholder noe tilsvarende tilsagn

fra britisk side, er dette bare tilsynelatende en unntagelse fra gjensidighetsprinsippet, idet sådan formuesskatt som det her er tale om ikke eksisterer i Storbritannia og Nord-Irland, men måtte oppkreves i Norge om fritagelse ikke ble særlig fastsatt i overenskomsten.

Angående de enkelte bestemmelser i overenskomsten og de akter som knytter seg til denne, om overenskomstens fiskale betydning, om dens gjennomførelse med tilbakevirkende kraft fra 1935, har Finansdepartementet avgitt uttalelse i skrivelse av 11 mars 1939, av hvilken hitsettes:

«Avtalens hovedbestemmelser er inntatt i artiklene 1 og 2.

Ordlyden i artikkel 1 er nær knyttet til ordlyden i vedkommende britiske lovbestemmelse, som gir Regjeringen adgang til å inngå avtaler av denne art, nemlig syttende avsnitt i Finansakten for 1930. Artikkelen gir uttrykk for den innrømmelse som kan gjøres fra britisk side for å forebygge dobbeltbeskatning. I den konfidentielle note, der følger som bilag 3 til overenskomsten, er gitt en oversikt over hva som er gjeldende rett på dette område i Storbritannia, og gjort nærmere rede for betydningen av avtalens artikkel 1.

Artikkel 2 svarer til artikkel 1. Artiklen omhandler også skatt av formue. Når formue ikke er nevnt i artikkel 1, skyldes det at det ikke oppkreves skatt av formue i Storbritannia og Nord-Irland. Det som uttales i artikkelen er antatt ikke å gjøre noe inngrep i norsk beskatningsrett etter gjeldende skatte-lovgivning. Artiklen er derfor anderledes formet enn artikkel 1.

Hovedbestemmelsen går ut på at salgsvirksomhet drevet av eksportør i det ene land gjennom representant i det annet land ikke skal være undergitt beskatning i dette land. Fra hovedbestemmelsene gjøres unntak i de nevnte artiklers siste ledd, punkt (a) og (b).

I punkt (a) er gjort unntak for det tilfelle at det gjelder salg av varer fra lager i det annet land. I slike tilfelle vil skatteplikt som hovedregel foreligge såvel etter norsk som britisk skattelovgivning.

Med hensyn til forståelsen av uttrykket «lager» («stock») i punkt (a) bemerkes, at med dette uttrykk menes varebeholdning og ikke lagerlokale. Det er således ikke nødvendig for at nevnte unntakbestemmelse skal få anvendelse at vedkommende utenlandske firma disponerer eget lagerlokale. Det kreves ikke mer enn at lagerbeholdningen tilhører vedkommende utenlandske eksportør. Hvor det ikke dreier seg om et lager av mer tilfeldig og midlertid art vil også et frilager

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

kunne komme inn under unntaksbestemmelsene, kfr. dog artikkel 3, som vel i alminnelighet vil få anvendelse på slike tilfeller. Se nærmere om dette nedenfor.

I punkt b) er unntatt fra skattefrihet de tilfelle hvor eksportør hjemmehørende i det ene land har opprettet en filial eller avdelingskontor i det annet land. Likeså er gjort unntak for det tilfelle at representanten har en alminnelig fullmakt til å underhandle om og avslutte kontrakter, og vanligvis benytter seg av denne fullmakt. I tilfelle av denne art vil forholdet visstnok ofte kunne ligge slik an at representanten faktisk må anses som ansatt i vedkommende eksportørs tjeneste. Skatteplikt vil da kunne oppstå for vedkommende utlending også etter norsk skattelovgivning.

Artikkel 3 som inneholder et unntak fra unntaksbestemmelsen i artikkel 2 punkt a) om salg av varer fra lager, gir uttrykk for en innrømmelse fra norsk side. Sammenhengen med dette er følgende: Etter hovedreglen i britisk skattelovgivning medfører utlendings salg av varer fra lager i Storbritannia gjennom derboende representant skatteplikt for vedkommende utlending. Hvis lageret bare er beregnet på å lette leveringen og ikke på å fremvises, er selve lagerholdet dog ikke tilstrekkelig til å begrunne skatteplikt for utlendingen. Av den britiske note, som følger avtalen som bilag 1, vil det ses at det ikke pliktes inntektsskatt i Det Forente Kongerike av inntekt som utlending oppbeholder ved salg av varer som oppbevares på lager i Det Forente Kongerike, for å lette leveringen og ikke for å fremvises, selv om kjøpetilbudene er blitt optatt av en representant i Det Forente Kongerike på vegne av den utenlandske hovedmann, forutsatt at salget blir avsluttet utenlands (d. v. s. at aksept av tilbud må ha funnet sted utenlands og ikke ved representanten i Det Forente Kongerike).

For å oppnå gjensidighet på dette punkt har Norge måttet gå med på den innrømmelse som det er gitt uttrykk for i artikkel 3.

Artikkel 4 inneholder på samme måte som artikkel 3 (med den tilhørende note fra britisk side), et unntak fra unntaksbestemmelsene i artikkel 1 og 2 punkt a) angående salg av varer fra lager. Etter britisk lovgivning plikter ikke utlending å erlegge skatt av inntekt som oppbevares av salg av varer fra lager i Det Forente Kongerike, når salget formidles av en «broker» eller «general commission agent», under forutsetning av at denne driver en bona fide forretning som sådan, og at han for de forretninger som han avslutter for oppdragsgiveren (hovedmannen) mottar godtgjø-

relse som ikke er lavere enn hva det er vanlig i den slags forretning som det gjelder.

I artikkel 4 første ledd bekreftes at dette er gjeldende rett i Det Forente Kongerike. Norge har i artikkelens annet ledd innrømmet full gjensidighet på dette punkt, idet det i annet ledd uttales, at så lenge som forholdet etter gjeldende lov om inntektsskatt i Det Forente Kongerike er som angitt i artikkelens første ledd, innrømmes det tilsvarende skattefrihet fra norsk side. I den norske tekst er de engelske uttrykk «broker» og «general commission agent» gjengitt med ordene «megler» og «alminnelig handelskommisjonær». Med «Handelskommisjonær» må i denne forbindelse likestilles «handelsagent», se angående disse betegnelser lov om kommisjon, handelsagentur og handelsreisende av 30 juni 1916 §§ 4 og 65.

Departementet har antatt at de innrømmelser som en fra norsk side har gått med på i artikkel 3 og 4, annet ledd, ikke skulle medføre skattetape av noen vesentlig betydning for stat eller kommuner. En har antatt at avtalen under enhver omstendighet vil by norske eksportører såvidt store fordeler at en fikk gå med på disse innrømmelser for å få avtalen brakt i stand.

I artikkel 5 er definert hva uttrykket «person» omfatter. Artikkel 6 inneholder bestemmelse om ratifikasjon, ikrafttredelse samt om adgang for de kontraherende parter til å si opp avtalen. I artikkel 7 er tatt forbehold om at avtalen ikke får anvendelse på Svalbard.

Av artikkel 1 fremgår at avtalen for de britiske skatters vedkommende får anvendelse første gang på det skatteår som begynte den 6. april 1935. De innrømmelser som gjøres fra norsk side i artikkel 3 og 4 annet ledd er bestemt å skulle gjøres gjeldende fra 1 juli 1935, d. v. s. at avtalen får anvendelse første gang på ligningen 1935/36. Avtalen er m. a. o. gitt tilbakevirkende kraft. Sammenhengen med dette er følgende:

Allerede på et tidlig tidspunkt under forhandlingene ble det reist spørsmål om fra hvilken tid avtalen skulle gjøres gjeldende. Fra britisk side ble det antydnet at avtalen kunne gjøres gjeldende allerede fra og med 1935. Fra norsk side fant en det meget ønskelig om avtalen kunne få anvendelse allerede fra et så tidlig tidspunkt. En gikk da ut fra at avtalen ville kunne formes slik som den svensk-britiske avtale og at det ikke ble spørsmål om noen lempning i beskatninger fra norsk side. Da en senere under forhandlingene fra norsk side gikk med på de innrømmelser som det er redegjort for foran, fant

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

en ikke tilstrekkelig grunn til å ta opp spørsmålet om å la avtalen få anvendelse først fra et senere tidspunkt.

Som følge av dette kan det bli spørsmål om tilbakebetaling av allerede erlagte skatter. Tilbakebetaling vil i tilfelle måtte finne sted etter andragende derom fra vedkommende skattyter. Da fordring på tilbakebetaling av skatt etter lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 § 5 punkt 2 foreldes i 3 år, må krav om tilbakebetaling være framsatt innen 3 år etter avtalens ikrafttreden. En forutsetter at andragende om tilbakebetaling sendes inn til dette departement.

Det bemerkes at dette departement under forhandlingene har ført korrespondanse med Handelsdepartementet, som i sakens anledning har innhentet uttalelser bl. a. fra Nor-

ges Industriforbund og Norges Handelsstands Forbund. Dette departement har også under forhandlingene stått i forbindelse med ligningssjefen i Oslo, som har avgitt uttalelse om forskjellige spørsmål.»

Utenriksdepartementet

tilråder:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt utkast til proposisjon til Stortinget om innhentelse av Stortingets samtykke til ratifikasjon av en 21 desember 1938 undertegnet overenskomst mellom Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant.

Vi HAAKON, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget blir innbudt til å gi sitt samtykke til ratifikasjon av overenskomst mellom Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant.

Tilråding fra Utenriksdepartementet ligger ved i avtrykk.

Gitt på Oslo slott 24 mars 1939.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Bilag 1.

Overenskomst

mellom Norge og Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant.

Den Kgl. Norske Regjering og Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland, som ønsker å slutte en avtale om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste av salgsvirksomhet gjennom representant, har i dette øie-med opnevnt som sine befullmektigede:

Den Kgl. Norske Regjering:

Herr Erik Colban, overordentlig sendemann og befullmektiget minister for Norge i London;

Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland:

The Royal Norwegian Government and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, being desirous of concluding an Agreement for reciprocal exemption from taxes in certain cases of profits or gains arising through an agency, have appointed to that end as their plenipotentiaries:—

The Royal Norwegian Government:

Monsieur Erik Colban, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of Norway in London;

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

Om øvørenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt. Bilag.

The Rt. Hon. Viscount Halifax, K.G., G.C. S.I., G.C.I.E., T.D., første statssekretær for utenrikske saker;

Som, efter å ha meddelt hverandre sine fullmakter, som er funnet å være i behørig form, er kommet øvørens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1.

Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland går med på, at sålenge den fritagelse som omhandles i art. 2 av denne avtale står ved makt, skal de inntekter eller den fortjeneste som omhandles i nærværende artikkel, være fritatt for inntektskatt (heri innbefattet sur-tax) i Det Forente Kongerike i det skatteår som begynte den sjette april 1935, og i hvert påfølgende skatteår, og vil ta de nødvendige skritt i henhold til syttende avsnitt i den Parlamentsakt for Det Forente Kongerike som er kjent under navn av Finansakten for året 1930, for at den nevnte fritagelse for skatt kan få lovs kraft.

De inntekter eller den fortjeneste som nærværende artikkel omhandler, er allslags inntekt av og fortjeneste på salg av varer, som en person som er hjemmehørende i Norge og ikke hjemmehørende i Det Forente Kongerike har, direkte eller indirekte, av salgsvirksomhet gjennom representant i Det Forente Kongerike, undtagen når inntekten eller fortjenesten enten—

- a) opstår ved salg av varer fra lager i Det Forente Kongerike; eller
- b) direkte eller indirekte stammer fra en filial eller avdelingskontor i Det Forente Kongerike, eller fra salgsvirksomhet gjennom representant i Det Forente Kongerike, hvor representanten har en almindelig fullmakt til å underhandle om og avslutte kontrakter, og vanligvis benytter sig av denne fullmakt.

Artikkel 2.

Den Kgl. Norske Regjering erklærer herved, at ifølge de i Norge gjeldende lover om skatt på inntekt og formue er

- 1) inntekt eller fortjeneste, som nærværende artikkel omhandler, ikke undergitt inntektsbeskatning; og
- 2) allslags formue som en person, som er hjemmehørende i Det Forente Kongerike, og ikke hjemmehørende i Norge, eier eller besitter i Norge for å skaffe sig inntekt eller fortjeneste som nærværende artikkel omhandler, forsåvidt som den anvendes i nevnte hensikt, ikke undergitt formuesbeskatning,

og går med på at sålenge den fritagelse som

The Rt. Hon. Viscount Halifax, K.G., G.C. S.I., G.C.I.E., T.D., Principal Secretary of State for Foreign Affairs;

Who, having communicated to each other their full powers, found to be in due form, have agreed as follows:—

Article 1.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland undertake that the profits or gains to which this Article relates shall, so long as the exemption specified in Article 2 hereof remains effective, be exempted from Income Tax (including Sur-tax) chargeable in the United Kingdom for the year of assessment commencing on the sixth day of April, nineteen hundred and thirty-five, and for every subsequent year of assessment, and will take the necessary action under section seventeen of the Act of Parliament of the United Kingdom known as the Finance Act, 1930, with a view to giving the force of law to the exemption aforesaid.

The profits or gains to which this Article relates are any profits or gains from the sale of goods arising, whether directly or indirectly, through and agency in the United Kingdom, to a person who is resident in Norway and is not resident in the United Kingdom, unless the profits or gains either—

- (a) arise from the sale of goods from a stock in the United Kingdom; or
- (b) accrue directly or indirectly through any branch or management in the United Kingdom or through an agency in the United Kingdom where the agent has and habitually exercises a general authority to negotiate and conclude contracts.

Article 2.

The Royal Norwegian Government hereby declare that, under the laws of Norway relating to Income and Property Tax,

- (1) the profits or gains to which this Article relates are not chargeable to Income Tax; and
- (2) any property which is owned or possessed in Norway by a person resident in the United Kingdom and not resident in Norway for the purpose of making profits or gains to which this Article relates, is, in so far as it is employed for that purpose, not chargeable to Property Tax (formuesskatt),

and undertake that, so long as the exemption

Bilag. Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

omhandles i art. 1 av denne avtale står ved makt, skal de inntekter eller den fortjeneste og den formue, som omhandles i nærværende artikkel, fortsatt være fritatt for skatt efter de norske lover om inntekts- og formuesskatt som måtte være ikraft.

De inntekter eller den fortjeneste, som nærværende artikkel omhandler, er allslags inntekt av og fortjeneste på salg av varer, som en person som er hjemmehørende i Det Forente Kongerike og ikke hjemmehørende i Norge har, direkte eller indirekte, av salgsvirksomhet gjennom representant i Norge, undertagen når inntekten eller fortjenesten enten—

- a) oppstår ved salg av varer fra lager i Norge; eller
- b) direkte eller indirekte stammer fra en filial eller et avdelingskontor i Norge, eller fra salgsvirksomhet gjennom representant i Norge, hvor representanten har en almindelig fullmakt til å underhandle om og avslutte kontrakter, og vanligvis benytter sig av denne fullmakt.

Artikkel 3.

Den Kgl. Norske Regjering går med på at fra første juli 1935 og derefter, så lenge som forholdet efter gjeldende lov om inntektsskatt i Det Forente Kongerike fortsetter å være som anført i det tilsagn som Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland har gitt i den note som er inntatt i bilag I til denne avtale, skal inntekt eller fortjeneste som oppstår for en person, som er hjemmehørende i Det Forente Kongerike, og ikke hjemmehørende i Norge, av salg efter kontrakter avsluttet i Det Forente Kongerike (det vil si, hvor aksept av tilbud har funnet sted i Det Forente Kongerike) av varer som opbevares på lager i Norge for å lette leveringen og ikke for å fremvises, være fritatt for norsk inntektsskatt selv om kjøpetilbudene er blitt optatt av en representant i Norge på vegne av hovedmannen i Det Forente Kongerike og oversendt av ham til hovedmannen for å aksepteres, og, ennvidere, at slik formue som en person, som er hjemmehørende i Det Forente Kongerike og ikke hjemmehørende i Norge, eier eller besitter i Norge for å skaffe sig inntekt eller fortjeneste som nærværende artikkel omhandler, skal forsåvidt som den anvendes i nevnte hensikt være fritatt for norsk formuesskatt.

Artikkel 4.

Regjeringen i Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland erklærer at gjeldende lov om inntektsskatt i Det Forente Konge-

specified in Article 1 hereof remains effective, the profits or gains and any property to which this Article relates shall continue to be exempt from tax under the laws of Norway for the time being in force relating to Income and Property Tax.

The profits or gains to which this Article relates are any profits or gains from the sale of goods arising, whether directly or indirectly, through an agency in Norway, to a person who is resident in the United Kingdom and is not resident in Norway, unless the profits or gains either—

- (a) arise from the sale of goods from a stock in Norway; or
- (b) accrue directly or indirectly through any branch or management in Norway or through an agency in Norway where the agent has and habitually exercises a general authority to negotiate and conclude contracts.

Article 3.

The Royal Norwegian Government undertake that, as from the first day of July, nineteen hundred and thirty-five, and thereafter, so long as the position under the law in force in the United Kingdom relating to Income Tax continues to be as stated in the assurance given by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in the Note which is in Annex I to this Agreement, profits or gains accruing to a person, resident in the United Kingdom and not resident in Norway, from sales under contracts entered into in the United Kingdom (that is to say, where the acceptance of the offer is effected in the United Kingdom) of goods stocked in a warehouse in Norway for convenience of delivery and not for purposes of display, shall be exempted from Norwegian Income Tax even though the offers of purchase have been obtained by an agent in Norway of the principal in the United Kingdom and transmitted by him to the principal for acceptance, and, further, that any property which is owned or possessed in Norway by a person resident in the United Kingdom and not resident in Norway for the purpose of making profits or gains to which this Article relates, shall, in so far as it is employed for that purpose, be exempted from Norwegian Property Tax.

Article 4.

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland declare that, under the laws in force in the United

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt. Bilag.

rike er slik, at hvis en person som er hjemmehørende i Norge og ikke er hjemmehørende i Det Forente Kongerike selger i Det Forente Kongerike gjennom megler eller almindelig handels-kommisjonær, til hvis vanlige virksomhet det hører å besørge slike salg, da er, selv om salget gjelder varer fra lager i Det Forente Kongerike og selv om megleren eller den almindelige handels-kommisjonær er en person, som regelmessig optrer for vedkommende norske hovedmann som megler eller agent for denne, megleren eller den almindelige handels-kommisjonær ikke forpliktet til å betale inntektsskatt (heri innbefattet sur-tax) i Det Forente Kongerike på vegne av den norske hovedmannen av inntekt eller fortjeneste som den norske hovedmannen opnår av nevnte salg under forutsetning av at megleren eller den almindelige handelskommisjonær er en person, som driver en *bona fide* forretning som megler eller almindelig handelskommisjonær i Storbritannia eller Nord-Irland, og at han for de forretninger som han avslutter for den norske hovedmannen mottar godtgjørelse som ikke er lavere enn, hvad der er vanlig i den slags forretning det gjelder.

Den Kgl. Norske Regjering går med på at, fra første juli 1935 og derefter, sålenge som forholdet efter gjeldende lov om inntektsskatt i Det Forente Kongerike fortsetter å være som angitt i foregående avsnitt av nærværende artikkel, hvis en person som er hjemmehørende i Det Forente Kongerike og ikke hjemmehørende i Norge, selger i Norge gjennom en megler eller almindelig handelskommisjonær til hvis vanlige virksomhet det hører å besørge slike salg, da skal, selv om salget gjelder varer fra lager i Norge, og selv om megleren eller den almindelige handelskommisjonær er en person, som regelmessig optrer for vedkommende hovedmann i Det Forente Kongerike som megler eller agent for denne, megleren eller den almindelige handelskommisjonær være fritatt for norsk inntektsskatt på vegne av hovedmannen i Det Forente Kongerike av inntekt eller fortjeneste som hovedmannen opnår ved nevnte salg, og for norsk formuesskatt av slik formue, som hovedmannen i Det Forente Kongerike eier eller besitter i Norge og anvender overensstemmende med sin hensikt for derved å skaffe sig slik inntekt eller fortjeneste som nærværende artikkel omhandler, under forutsetning av at megleren eller den almindelige handelskommisjonær er en person, som driver en *bona fide* forretning som megler eller almindelig handelskommisjonær i Norge, og at han for de forretninger han avslutter for hovedmannen i Det Forente

Kingdom relating to Income Tax, if a person resident in Norway and not resident in the United Kingdom carries out sales in the United Kingdom through a broker or general commission agent acting in the ordinary course of his business as such, then, notwithstanding that the sales are made from a stock of goods in the United Kingdom or that the broker or general commission agent is a person who acts regularly for the Norwegian principal in such capacity, the broker or general commission agent is not chargeable to United Kingdom Income Tax (including Sur-tax) on behalf of the Norwegian principal in respect of profits or gains derived by the Norwegian principal from those sales; provided that the broker or general commission agent is a person carrying on *bona fide* the business of a broker or general commission agent in Great Britain or Northern Ireland, and that he receives remuneration in respect of the business of the Norwegian principal transacted through him at a rate of not less than that customary in the class of business in question.

The Royal Norwegian Government undertake that, as from the first day of July, nineteen hundred and thirty-five, and thereafter, so long as the position under the laws in force in the United Kingdom relating to Income Tax continues to be as declared in the preceding paragraph of this Article, if a person resident in the United Kingdom and not resident in Norway carries out sales in Norway through a broker or general commission agent acting in the ordinary course of his business as such, then, notwithstanding that the sales are made from a stock of goods in Norway or that the broker or general commission agent is a person who acts regularly for the principal in the United Kingdom in such capacity, the broker or general commission agent shall be exempted from Norwegian Income Tax on behalf of the principal in the United Kingdom in respect of profits or gains derived by the principal in the United Kingdom from those sales, and from Norwegian Property Tax in respect of any property which is owned or possessed in Norway by the principal for the purpose of making profits or gains to which this Article relates, in so far as it is employed for that purpose; provided that the broker or general commission agent is a person carrying on *bona fide* the business of a broker or general commission agent in Norway, and that he receives remuneration in respect of the business of the principal in

Bilag. Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

Kongerike mottar godtgjørelse som ikke er lavere enn hvad der er vanlig i den slags forretning som det gjelder.

Artikkel 5.

I denne avtale omfatter uttrykket "person" enhver sammenslutning av personer, hvad enten denne er et særskilt rettssubjekt eller ikke, og en sammenslutning som er et eget rettssubjekt skal ansees for å være hjemmehørende i Norge om dens virksomhet ledes og styres i Norge og skal ansees for å være hjemmehørende i Norge om dens virksomhet ledes og styres i Norge og skal ansees for å være hjemmehørende i Det Forente Kongerike om dens virksomhet ledes og styres i Det Forente Kongerike.

Artikkel 6.

Denne avtale skal ratifiseres og skal tre ikraft den dag ratifikasjonsdokumentene utveksles, hvilket skal finne sted i London så snart som mulig. Avtalen kan nårsomhelst opies av hver av de Høie Kontraherende Parter ved skriftlig erklæring ad diplomatisk vei, og den skal ophøre å gjelde seks måneder etter den dag på hvilken en sånn opsigelseserklæring er mottatt.

Artikkel 7.

Denne avtale gjelder ikke skatter som opkreves på Svalbard, og uttrykket "Norge" i avtalens artikkel 1 og artikkel 5 omfatter ikke Svalbard.

Til bekreftelse herav har de ovenfor nevnte befullmektigede underskrevet denne overenskomst og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i London i to eksemplarer i norsk og engelsk tekst, som begge skal være like autentiske, den 21 desember, 1938.

(u) *Erik Colban.*

(u) *Halifax.*

the United Kingdom transacted through him at a rate not less than that customary in the class of business in question.

Article 5.

For the purpose of this Agreement the word "person" includes any body of persons, corporate or not corporate, and a body corporate shall be regarded as resident in the United Kingdom if its business is managed and controlled in the United Kingdom, and shall be regarded as resident in Norway if its business is managed and controlled in Norway.

Article 6.

The present Agreement shall be ratified and shall come into force on the date of exchange of the instruments of ratification, which shall take place in London as soon as possible. The Agreement may be denounced by either High Contracting Party at any time by a notice in writing given through the diplomatic channel, and shall cease to operate six months after the date on which the notice of denunciation is received.

Article 7.

The present Agreement does not apply to taxes levied in Spitzbergen, and for the purpose of Articles 1 and 5 of the Agreement the term "Norway" does not include Spitzbergen.

In witness whereof the above-named plenipotentiaries have signed the present Agreement and affixed thereto their seals.

Done at London, in duplicate, in the Norwegian and English languages, both texts being equally authentic, the 21st day of December, 1938.

(u) *Erik Colban.*

(u) *Halifax.*

Bilag 2.

Note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London, datert 21 desember 1938, angående fritagelse for beskatning i Det Forente Kongerike av inntekt som opstår ved salg av norske varer fra lager i Det Forente Kongerike.

(Bilag 1 til overenskomsten.)

(Oversettelse.)

Under henvisning til art. 3 i den idag undertegnede avtale om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle, har jeg den ære å for-

With reference to Article 3 of the Agreement signed this day, for reciprocal exemption from taxes in certain cases, I have the honour to give you an assurance that, under

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt. Bilag.

sikre Dem, at i henhold til de i De Forente Kongerike gjeldende lover om inntektsskatt, pliktes det ikke i De Forente Kongerike inntektskatt (heri innbefattet sur-tax) av inntekt eller fortjeneste som opstår for en person som er hjemmehørende i Norge, og ikke hjemmehørende i Det Forente Kongerike, av salg efter kontrakter avsluttet i Norge (det vil si hvor aksept av tilbud har funnet sted i Norge) av varer som opbevares på lager i Det Forente Kongerike for å lette leveringen og ikke for å fremvises, selv om kjøpetilbudene er blitt optatt av en representant i Det Forente Kongerike på vegne av hovedmannen i Norge og oversendt av ham til hovedmannen for å aksepteres.

Motta etc.
(u) *Halifax*.

the laws in force in the United Kingdom relating to Income Tax, profits or gains accruing to a person, resident in Norway and not resident in the United Kingdom, from sales under contracts entered into in Norway (that is to say, where the acceptance of the offer is effected in Norway) of goods stocked in a warehouse in the United Kingdom for convenience of delivery and not for purposes of display, are not liable to United Kingdom Income Tax (including Sur-tax) even though the offers of purchase have been obtained by an agent in the United Kingdom of the Norwegian principal and transmitted by him to the principal for acceptance.

I have, &c
(u) *Halifax*.

Bilag 3.

Fortrolig.

Konfidentiell note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London av 21 desember 1938 inneholdende en forklaring av betydningen av visse britiske skattebestemmelser.

(Oversettelse.)

With reference to the Agreement signed this day for the reciprocal exemption from taxation of certain profits, arising from trade carried on through agents, I have the honour, in accordance with your request, to furnish you with the following explanatory statement regarding the effect of Article 1 of the Agreement.

2. Under the general provisions of the Income Tax Acts, the profits of trading carried on by a person not resident in the United Kingdom are liable to United Kingdom income tax only if, and insofar as, the trade is exercised within the United Kingdom. It is impossible to define exhaustively what is meant by the exercise of a trade within the United Kingdom, but for the purposes of this statement it may be said that where a trade consists of the sale of goods the determining factor is commonly the place in which the contracts for sale are made, a trade being regarded as exercised within the United Kingdom if the contracts for sale are made there by or on behalf of the trader. Where trade is carried on through an agent in the United Kingdom a contract is held to be made in the

Under henvisning til den avtale som idag ble undertegnet om gjensidig fritagelse for skatt av visse inntekter som skriver seg fra forretningsvirksomhet gjennom agenter, har jeg den ære overensstemmende med Deres anmodning å gi Dem følgende forklaring angående betydningen av artikkel 1 i avtalen.

2. I følge de alminnelige bestemmelser i lovene om inntektsskatt, er inntekt av forretningsvirksomhet som drives av en person som ikke er hjemmehørende i det Forente Kongerike bare gjenstand for inntektsskatt i det Forente Kongerike når og i sådan utstrekning som forretningsvirksomheten drives innen det Forente Kongerike. Det er umulig på en uttømmende måte å definere hva det betyr at en forretningsvirksomhet drives innen det Forente Kongerike; men i forbindelse med nærværende erklæring kan det sies, at når en forretningsvirksomhet består i salg av varer, så er i alminnelighet det sted hvor salgskontraktene inngås det avgjørende moment, idet man anser at forretningsvirksomhet blir utøvet i det Forente Kongerike når salgskontraktene blir inngått der av eller på vegne av vedkommende forretningsdrivende. Når for-

Bilag. Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

United Kingdom a contract is held to be made in the United Kingdom if the acceptance of the customer's offer to purchase is actually signed in the United Kingdom by the agent or if the agent in the United Kingdom posts or delivers to the customer an acceptance which has been signed by his principal abroad. In the absence of a written acceptance, oral acceptance or delivery of the goods by or through the agent in the United Kingdom might be the determining factor.

3. Article 1 of the Agreement enables exemption from Income Tax (including sur-tax) to be given in the following cases (in which on the foregoing principle liability to tax would otherwise arise) provided that the sales are not of goods from a stock in the United Kingdom:—

- (a) where the contract (acceptance of the customer's offer of purchase) is signed out of the United Kingdom by the non-resident principal but is delivered by or through an agent in the United Kingdom;
- (b) where, although the agent in the United Kingdom has a general authority to conclude contracts, and does conclude them, it is only at fixed prices and on fixed conditions prescribed by his principal abroad; and
- (c) where, although the agent in the United Kingdom has a general authority to negotiate and conclude contracts, he does not habitually exercise that authority but normally refers offers to his principal abroad for acceptance.

4. You will understand that this statement does not purport to give a complete account either of the circumstances in which the profits of trading through agents in the United Kingdom may be liable to tax or of the effect of Article 1 of the Agreement. Its object is to indicate, for the convenience of those dealing with these questions, the practice followed in relation to the generality of cases, which is, of course, based on the view taken by the competent authorities of the law as interpreted by the Courts.

5. It should perhaps be added, as the point is not mentioned in the Agreement or in the Exchange of Notes, that liability to United Kingdom Income Tax does not attach to profits arising to a non-resident person from transactions with other non-resident persons,

retningsvirksomhet utføres gjennom agent i det Forente Kongerike, anser man at kontrakten blir inngått i det Forente Kongerike når aksepten av kjøperens ordre virkelig blir undertegnet der av agenten, eller hvis agenten i det Forente Kongerike sender pr. brev eller overleverer til kunden en aksept som har vært undertegnet av hovedmannen utenlands. Hvis det ikke foreligger noen skriftlig aksept, så kan enten en muntlig aksept eller levering av varene ved eller gjennom agenten i det Forente Kongerike være den avgjørende faktor.

3. Artikkelen 1 i avtalen gir adgang til unntagelse fra inntektsskatt (inklusive «sur-tax») i følgende tilfelle (i hvilke overensstemmende med de foran nevnte prinsipper en skatteplikt ellers ville foreligge), forutsatt at varene ikke er levert fra lager i det Forente Kongerike:

- a) når kontrakten (aksepten av kjøperens offerte) er undertegnet utenfor det Forente Kongerike av hovedmannen som ikke er hjemmehørende der, men leveres av eller gjennom agent i det Forente Kongerike;
- b) hvor agenten i det Forente Kongerike, skjønt han har en alminnelig fullmakt til å inngå kontrakter og virkelig også inngår sådanne, bare har adgang til dette til fikserte priser og på betingelser som er foreskrevet av hovedmannen i utlandet, og
- c) når agenten i det Forente Kongerike, skjønt han har en alminnelig fullmakt til å forhandle og avslutte kontrakter, i sin alminnelighet ikke benytter denne fullmakt, men normalt henviser kjøpetilbud til hovedmannen utenlands for aksept.

4. De vil forstå at nærværende erklæring ikke har til hensikt å gi en fullstendig oppregning hverken av de omstendigheter hvorunder forretningsvirksomhet gjennom agent i det Forente Kongerike kan være gjenstand for beskatning, eller med hensyn til betydningen av avtalens artikkel 1. Hensikten er å angi til veiledning for dem som får med disse spørsmål å gjøre, den praksis som følges med hensyn til saker i sin almindelighet, og denne praksis er selvfølgelig basert på vedkommende myndigheters synspunkter med hensyn til eksisterende lov således som denne fortolkes av domstolene.

5. Det burde kanskje tilføyes, da spørsmålet ikke er nevnt i overenskomsten eller i notevekslingen, at inntekt som skrives seg fra transaksjoner som personer ikke hjemmehørende i det Forente Kongerike har foretatt med andre personer som heller ikke er hjem-

Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt. Bilag.

although such transactions may be effected through an agent in the United Kingdom.

mehørende der, ikke er gjenstand for inntektskatt, selv om vedkommende transaksjoner utføres gjennom en agent i det Forente Kongerike.

I have &c
(u) *Halifax.*

Jeg forblir etc.
(u) *Halifax.*

Bilag 4.

Note fra den norske sendemann i London av 21 desember 1938 til den britiske utenriksminister, inneholdende erkjennelse for mottagelsen av den som bilag 3 trykte note.

(Oversettelse.)

I beg to acknowledge receipt of your note of today's date containing an explanatory statement regarding the effect of Article 1 of the Agreement signed today for reciprocal exemption from taxes in certain cases of profits or gains arising through an agency.

I have &c
(u) *Erik Colban.*

Jeg har den ære å erkjenne mottagelsen av Deres note av idag, inneholdende en forklaring angående betydningen av artikkel 1 i den avtale som idag ble undertegnet om gjensidig fritagelse i visse tilfelle for skatt av inntekt eller fortjeneste oppstått ved representant.

Jeg forblir etc.
(u) *Erik Colban.*

Bilag 5.

Note fra den norske sendemann i London av 21 desember 1938 til den britiske utenriksminister, inneholdende erklæring om at inntekt og fortjeneste som omfattes av overenskomsten, ikke vil bli gjenstand for annen beskatning i Norge enn den som omhandles i overenskomsten.

(Oversettelse.)

With reference to the Agreement signed today for Reciprocal Exemption from Taxes in certain cases of Profits or Gains arising through an Agency, I have the honour to declare that property and/or income dealt with in Articles 2, 3 and 4, second paragraph, of the said Agreement, will not be subject to any taxes in Norway, which are not comprised in the stipulations regarding exemption from taxation contained in the said Articles.

I have &c
(u) *Erik Colban.*

Under henvisning til den avtale som ble undertegnet idag angående gjensidig fritagelse i visse tilfelle for skatt av inntekt eller fortjeneste oppstått ved representant, har jeg den ære å erklære at formue og/eller inntekt som omhandles i artiklene 2, 3 og 4, 2net ledd, i nevnte avtale, ikke skal være gjenstand for noen skatter i Norge som ikke inngår under bestemmelsene om fritagelse for beskatning i de ovennevnte artikler.

Jeg forblir etc.
(u) *Erik Colban.*

Bilag. Om overenskomst med Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland om skatt.

Bilag 6.

Note fra den britiske utenriksminister til den norske sendemann i London av 21 desember 1938, inneholdende erkjennelse for mottagelse av den som bilag 5 trykte note.

(Oversettelse.)

I have the honour to acknowledge the receipt of your note of this day's date containing a declaration regarding property and/or income dealt with in Articles 2, 3 and 4 of the Agreement signed to-day for the reciprocal exemption from taxes in certain cases of profits or gains arising through an agency.

2. I have the honour to inform you, in reply, that His Majesty's Government in the United Kingdom have taken note of the said declaration.

I have &c
(u) *Halifax.*

Jeg har den ære å erkjenne mottagelsen av Deres note av idag, inneholdende en erklæring angående formues- og/eller inntektsskatt som omhandles i artiklene 2, 3 og 4 i den avtale som ble undertegnet idag om gjensidig fritagelse for skatt i visse tilfelle av inntekt eller fortjeneste gjennom representant.

2. I besvarelse herav har jeg den ære å meddele Dem at Hans Majestets Regjering i det Forente Kongerike har merket seg innholdet av den nevnte erklæring.

Jeg forblir etc.
(u) *Halifax.*